

Zj 22, 20.-21.

20 Ten, od něhož je to svědectví, praví: "Ano, přijdu brzo." Amen, přijď, Pane Ježíši!

21 Milost Pána Ježíše se všemi.

Od sdělení ve Zjevení uplynulo 2tis let. Ježíš říká, že přijde brzo. Jan mluví o touze svého srdce – Přijď, Pane Ježíši!

Je to také touha našich srdcí? V prvních sborech to bylo součástí pozdravu – **1 Kor 16,22. – Maran Ata = Přijď náš Pane.** Oni touto nadějí žili, každým pozdravem se vzbuzovala touha po příchodu Ježíše. Odpovídá to 2.verši Otčenáše. Měli bychom po této naději toužit, mělo by být naším vědomím, že tato událost brzy přijde.

V průběhu dějin se do křesťanství vloudilo mnoho bludů a touha se vytrácela. Okolo roku 1000 se touha obnovila, až v době temna se skoro vytratila. Liberalita znamenala konec touhy po návratu Ježíše. Obnovení touhy nastalo na přelomu 18. a 19.století, kdy vzniká adventní hnutí. Na různých místech dospívali lidé ke stejnému závěru – začíná doba konce. Víra v blízký příchod Ježíše je základem naší víry. Jak vnímáme blízkost příchodu dnes? Naše existence je nejistá, pro mě může nastat druhý příchod možná zítra. Úhel pohledu je dán i naším věkem. Čím víc let máme, tím bližší je příchod Pána. Ale nejdůležitější úhel pohledu jsou biblická proroctví. Už zbývá jen malinko v dějinách, málo je prorokováno. Jak tedy vyhlížet Jeho příchod? Měl by to vyjadřovat náš životní styl.

2 Tim 4, 7.

Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval.

Jakou roli hraje Jeho návrat v našich pohnutkách a myšlenkách? Přijde nám myšlenka do hlavy samovolně? Těším se? Jak se to projeví v naší komunikaci? Je v ní láska?

O čem přemýšlíme + o čem mluvíme + to, co běžně děláme = s láskou vyhlížíme návrat Ježíše Krista? Ano nebo ne?

Jak se s láskou vyhlíží?

1) Luk 24,32. - Řekli si spolu: "Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?"

Otevřeme srdce, aby k nám Ježíš denně promlouval, čtème Bibli. Dejme Ježíši prostor ve svém srdci.

„Ježíšovo svědectví je Duch proroctví.“

2) Sk 11, 18. - Po těch slovech bratří už nic nenamítali, ale velebili Boha: "Tak i pohany povolal Bůh k pokání, aby dosáhli života!"

Bůh dal i pohanům pokání k životům. Pokání je dar od Boha, je to změna mysli a životních postojů. Duch svatý koná ničím nezaslouženou službu. Pod jeho vlivem prožíváme poznání sami sebe. My vidíme svůj život jinak, než ho vidí Pán. Při působení Ducha svatého vidíme chyby, jsme schopni hřích vyznat a napravit.

Jan 3.kap., Luk 15.kap. , Luk 19.kap.

Bez živě prožívaného pokání každý den láska k Ježíši Kristu pomalu chřadne a vadne. Přijměme s vírou Kristovo dílo, přijměme očištění a posvěcení. Můžeme být nadšeni Písmem, že proroctví se plní, máme radost z počáteční víry, prvotní lásky, ale to nestačí. Ještě je nutný bod 3.

3) Mat 25, 40. - Král jim odpoví a řekne jim: `Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili. – pěstujme úzké přátelství s Ježíšem prostřednictvím nezištné služby. Jan žil láskou ke skutečnosti, že se Ježíš Kristus vrátí. Jan je nazván Ježíšem „syn hromu“. Když odmítli Ježíše ubytovat, Jan hned vykřikl: „Pane, oheň na ně!“ Poslal svou matku, aby u Ježíše vyprosila místo po Jeho levici v království nebeském. Byl velmi ctižádostivý, pyšný, hrubý. Ale stal se z něho člověk, který byl ze všech učedníků nejbliže Bohu a dostal nakonec přezdívku „miláček Páně“. Jan Inu! důvěřivě k Ježíši, sedával po Jeho boku. Dychtivě sál Božský život jako květina rosu a paprsky slunce. S obdivem a láskou patřil na Spasitele. Chtěl být v úzkém přátelství s Ježíšem. Jeho povaha tedy začala vyzařovat charakter Kristův.

Náš charakter poroste, pokud budeme činit nezištnou službu. My uděláme něco pro potřebného člověka, a Ježíš bude s námi. Denně osobní vztah s Ježíšem s nezištnou službou!

Jan měl přes 90let když mu Ježíš ukázal, jak to bude v budoucnu, co pro nás připravil. Byl na ostrově Pathmos, dnes Patmos. Je to skalnatý, pustý ostrov. Nic tam není, žádné město. Tam Ježíš ukázal Janovi připravené místo: „V tom městě bylo náměstí...“ Jan s láskou vyhlížel takové časy. Maran Ata.

Podle Zj 5kap. Jan velice plakal. Důvodů k pláči je mnoho – nemoc, bolest ze smrti blízké osoby, zklamání ze zrady... Do toho Jan slyší zprávu: „...a setře jim Bůh každou slzu z očí...“

Jan je daleko od blízkých lidí a vidí město, kde je uprostřed Bůh a všichni jeho lidé.

Je vyprahlý, na ostrově není voda a slyší: „...dám vody živé každému kdo žízní...“

Dodržujme ona 3 pravidla a očekávejme s láskou příchod našeho Pána.